

Tredstov er sikkert næsten Halvdelen Jord, som vil gaae tilbage til Bondejord. Der bliver endnu Mere, naar man vil tage i Betænkning, at der paa Kjøbenhavn og Frederiksborg Amt er 32,000 Tdr. Land Skov, hvis Skovskjld slet ikke kommer med i Betragtning ved denne Beregning. Disse 32,000 Tdr. ere ikke alle Skovskjld, men Noget deraf er uprivilegeret, og Noget er privilegeret, og Noget er ogsaa Alger og Engs-Hartkorn. De ville afgive deres Deel, til dette Bøndearial, saaledes at jeg idetmindste troer at turde ansætte det Areal, der vil komme ind under Bestemmelsen i § 1, sidste Stykke, til omtrent 150,000 Tdr. Land. — Den Jordring, som indeholdes i § 3, skal jeg slet ikke omtale. — Det følger af sig selv, at § 6 i mange Henseender vil virke særdeles gavnligt, saavel til at fremme Skovplantning, som til at conservere Skov, der maaskee ellers ikke vilde blive conserveret. Paragraphen giver altid en Fordeel, og jeg kan i fuld Maade sige mit Vidnesbyrd til det, den høitærede Indenrigsminister har givet, at naaget vi hidtil slet ingen Begunstigelser have havt for dem, der plantede Skov, er der plantet meget Betydeligt. — En æret Rigsdagsmand fra den sydvestlige Deel af Veile Amt (Naben) yttrede i Overdags en Frygt for, at de smaa Besiddere skulde ødelægge deres Skove; idetmindste meente han, at de let kunde komme i den Fristelse, at gjøre det, men dette troer jeg nu ikke, og jeg har i saa Henseende en ganske god Erfaring for mig. Jeg kjender mange Bønder, som paa deres Eiendom have smaa Pletter af Skov, hvorved der ikke hæfter den mindste Tredstovsforpligtelse, men de frede om disse Pletter med den største Kjærlighed og Varme. Hvorfor skulde de da nu ødelægge dem? Det kan jeg ikke forstaae, og den megen Tale om, at Folk vilde ødelægge deres Skov, naar de fik denne Frihed, er mig i det Hele høist forunderlig. Jeg kan tænke mig, at det vil stee i ganske enkelte Tilfælde, men jeg synes, det er saa simpelt, at en Mand, der har en Eiendom, enten vil beholde den — og det er da givet, at han, naar han er en fornuftig Mand, vil vedligeholde den saaledes, at han vedblivende kan benytte den — eller ogsaa vil han sælge den, men da er han op-

fordret til at behandle den saaledes, at en fornuftig Kjøber kan give ham en god Pris for den. Skulde jeg tænke mig, at en Mand, der kom i Forlegenhed, huggede sin Skov, og derved maaskee spolerede den, siger jeg, at jeg i saa Fald under ham, at han faaer Penge paa den Maade, thi han tager da af sit Eget, istedetfor at laane Penge til høie Procenter og at maatte takke til. — Jeg vil altsaa paa det Bedste anbefale Loven, idet jeg haaber, jeg har holdt mit Ord saaledes, at man vil anerkjende, at jeg har søgt at fatte mig saa kort som muligt.

R. Pedersen: Det kan vel neppe forendre Nogen, allermindst den høitærede Indenrigsminister, at denne Lov har fundet en saadan Modtagelse, som Tilfældet har været. Det er jo en gammel Erfaring, at, naar en vis Green af vort Lovgivningsværk har hvilet i lang Tid, og særligt har hvilet under en vis Beslyttelse, saa har man ikke lagt videre Mærke til den, i alt Fald ikke, naar Sagen er af saadan Art som den, dette Lovudkast angaaer. Naar man altsaa paa eengang og jeg kan næsten sige, noget uventet, kommer til at beskæftige sig med en saadan Sag, reiser der sig mangfoldige Tvivl. Af den her førte Discussion er det jo fremgaaet, at man nærer Frygt for, og af Enkelte er det jo næsten fremstillet som noget Givet, at, naar dette Lovudkast bliver til Lov, ville vore Skove tildeels svinde bort. Hvis dette skulde blive en naturlig Følge af dette Uklasiske Bestagelse, vilde det være en Nødvendighed aldeles at modsætte sig det; men nu have vi jo hørt, at de Bestemmelser, der findes i vor nuværende Skovlovgivning, ikke ere tilstrækkelige til at conservere Skovene, og man seer altsaa, at man ikke ved dem er betrygget mod Indgriben i den nuværende Skovbestand, saa at man ikke kan slaae sig aldeles tiltaals ved, hvad vi nu have. Jeg synes imidlertid, at Alt, hvad der er anført, og den Erfaring, vi have, ikke leder til at antage, at der skulde være nogen særdeles Grund til at frygte for, at Skovene skulde svinde saa betydeligt ind. Vi have nemlig den Erfaring, at ikke ubetydelige Arealer ere indtagne til Skovbrug og Tredning, hvilket jeg synes maa give os en Garanti for, at den For-